

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

NK. I- 0911/46 /2009

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tj. Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz.1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz.984, Nr 153, poz.1271, Nr 214, poz.1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz.1568, z 2004 r. Nr 102, poz.1055, Nr 116, poz.1203, Nr 214, poz. 1806, z 2005 r. Nr 172, poz.1441, Nr 175, poz.1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz.1337, z 2007 r. Nr 48, poz.327, Nr 138, poz.974, Nr 173, poz.1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXII/296/09 Rady Miejskiej w Pińczowie z dnia 4 marca 2009 roku w sprawie uchylenia uchwały Rady Miejskiej w Pińczowie Nr XXIX/211/01 z dnia 26 lutego 2001 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „ Podgórze ” w Pińczowie.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 4 marca 2009 roku Rada Miejska w Pińczowie podjęła uchwałę Nr XXII/296/09 z dnia 4 marca 2009 roku w sprawie uchylenia uchwały Rady Miejskiej w Pińczowie Nr XXIX/211/01 z dnia 26 lutego 2001 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „ Podgórze ” w Pińczowie.

Po przeprowadzeniu analizy prawnej zapisów uchwały organ nadzoru uznał, że uchwała ta jest sprzeczna z prawem.

Przedmiotowa uchwała została podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990r.o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), który stanowi, że do wyłącznej właściwości rady gminy należy uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Przepis ten jest przepisem ogólnokompetencyjnym określającym właściwość rady gminy w zakresie planowania przestrzennego i jako taki samodzielnie nie może być podstawą uchwały o miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Właściwą podstawę prawną stanowić musiałby konkretny przepis ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, z którego wprost wynikałaby kompetencja rady gminy do uchylania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Z przepisu art. 40 i następnych artykułów ustawy o samorządzie gminnym w sposób oczywisty wynika,

że gminom na podstawie upoważnień ustawowych przysługuje kompetencja do stanowienia przepisów prawa miejscowego.

A zatem art. 15 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym stanowi wyłącznie podstawę do uchwalenia planu miejscowego. Natomiast przepis ten nie daje podstaw do podjęcia uchwały o uchyleniu tego planu.

Powyższe stanowisko znajduje uzasadnienie w orzecznictwie sądowym - wyrok WSA w Szczecinie z dnia 17 grudnia 2008r., sygn. akt: II SA/Sz 858/08.

Przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w ogóle nie dają podstaw do podjęcia przez radę gminy uchwały uchylającej miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego z uwagi na następujące przesłanki :

-zgodnie z art. 27 zmiana planu miejscowego następuje w takim trybie, w jakim jest on uchwalony,

- przepis art. 17 określa procedurę sporządzania planu miejscowego lub jego zmiany,

- zgodnie z art. 34 ust. 1 wejście w życie planu miejscowego powoduje utratę mocy obowiązującej innych planów zagospodarowania przestrzennego lub ich części odnoszących się do objętego nim terenu,

- zgodnie z art. 14 ust. 1 i 2 rada gminy, w celu ustalenia przeznaczenia terenów, podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu. Granice obszaru objętego projektem planu przedstawia załącznik graficzny.

W świetle powyższego, każda zmiana planu miejscowego jest zmianą przepisu gminnego i wymaga zachowania takich samych warunków jak przygotowanie samego planu (art. 27 ustawy). Jedynie wejście w życie planu miejscowego (art. 34 ust. 1 ustawy) powoduje utratę mocy obowiązującej innych planów zagospodarowania przestrzennego lub ich części odnoszących się do objętego nim terenu, a żadne względy celowościowe (jak podano w uzasadnieniu do uchwały – wydawanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu) nie mogą naruszać wykładni gramatycznej podanych wyżej przepisów.

Należy podkreślić, że ustawa reguluje kwestie dotyczące planowania i zagospodarowania przestrzennego, a zatem odnosi się do przyszłych zdarzeń, które będą podejmowane na podstawie przepisów (ustaleń) planów miejscowych. Istotą planowania przestrzennego jest wprowadzenie ładu przestrzennego, a nie tworzenie sytuacji dowolności w zakresie korzystania z terenów, co miałyby miejsce przy braku miejscowego planu zagospodarowania. Zgodnie z wyrokiem WSA w Opolu z dnia 27 września 2007r., sygn. akt: II SA/Op 355/07, „rada gminy zmierzając do zmiany regulacji planistycznych dla obszaru objętego już obowiązującym planem miejscowym (...) ma do wyboru wyłącznie dwie możliwości: podjąć uchwałę o przystąpieniu do zmiany planu miejscowego (art. 14 ust. 1 w zw. z art. 27) bądź podjąć uchwałę w sprawie przystąpienia do sporządzenia nowego planu miejscowego (odpowiednio art. 33 i 34). Zastrzec od razu trzeba, że nie jest możliwe dokonywanie jakichkolwiek

zmian w kwalifikacji terenów objętych planem miejscowym w trybie innym niż dwa wskazane powyżej”.

A zatem Rada Miejska w Pińczowie, zmierzając do zmiany regulacji planistycznych dla obszaru objętego już obowiązującym planem miejscowym, powinna podjąć uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia zmiany tego planu (art. 14 ust. 1 i 2 ustawy) bądź podjąć uchwałę w sprawie przystąpienia do sporządzenia nowego planu miejscowego (art. 34 ust. 1 ustawy), a następnie prowadzić pełną procedurę wymaganą ustawą.

Mając powyższe na uwadze stwierdzenie nieważności uchwały jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Bożentyna Pałka-Koruba